

Olet vapaa sielu, koruton, vähäeleinen
Myöhään ymmärsin sen, minä hiomaton heijastus peilien
Ei kohtausta, ei näytelmää, ei mitään, vain lupaus elämä jatkuu
En ole enää varma siitäkään, toivottavasti niin tapahtuu

Minä olin draamakuningatar ja sinä olit rehellinen
Valvoit yön katsellen, kun nukuin
Edessä näen tien mittaamattoman, näköiseni naisen sitä kulkevan
Olit mennyt, kun minä päälleni puin

Kevyisiin askeliin, ääniin hiljaisiin
Minä aamun tullen kaiken menetin
Eleisiin koruttomiin, sun silmiin lempeisiin
Mut tyhjyyteen lähetettiin, jäljellä on ikävä koruton

On olo niin paljas, hävettää, jos joku huomaa sen
Etten kartalla ole, voiko ne tietää, on tieni monimutkainen
Ja että lähdit sovussa itsesi kanssa niin kevyin askelin
Niin kuin sellainen, joka voi katsoa taaksensa aivan puhtain sydämin

Pelkään liikaa sen sattuvan, päälle vyöryvän muistojen tulvan
Sanoit, oon helvetin kaunis, kun nukuin
Minä pelkään patoni murtuvan, kaiken kauniin yli kuohuvan
Minä unessa paikoillani uin

Kevyisiin askeliin, ääniin hiljaisiin
Minä aamun tullen kaiken menetin
Eleisiin koruttomiin, sun silmiin lempeisiin
Mut tyhjyyteen lähetettiin, jäljellä on ikävä koruton

Lohduton, on mereni rannaton
Ja sen aallot mulle liian suuria on
Kevyisiin askeliin, ääniin hiljaisiin
Kaikki irti leikattiin, jäljellä on ikävä koruton